

De gestolen ketting

STIJN MOEKAARS
DANIËLLE SCHOTHORST

Boektoppers 2010, leerjaar 2

Boektoppers, bekende en bekeerde boeken,
is een uitgave van Uitgeverij Van In.

AVI 4

De gestolen ketting

Tekst: Stijn Moekaars

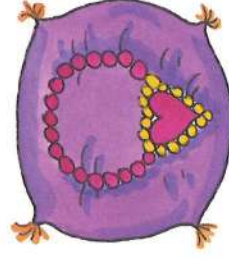
Illustraties: Daniëlle Schothorst

© 2005 Clavis Uitgeverij Hasselt-Amsterdam-New York

Vooruitzichtstraat 42, 3500 Hasselt

Uitgegeven met een licentie van Clavis Uitgeverij

www.clavisbooks.com

© 2010 - Van In, Wommelgem

Een oude school!

Meester Mark staat voor de klas.

'Dames en heren,' zegt hij.

Dan wacht hij tot het stil is.

Juul schuift zijn stoel naar voren.

Het maakt veel lawaai.

'Sst,' zegt Lien en ze kijkt boos naar hem.

'De meester wil iets weten.'

Juul haalt zijn schouders op.

Meester Mark kijkt de klas aan.

Dames en heren, dat zegt hij niet zo vaak.

Meestal komt er dan iets bijzonders.

'Ik heb een vraag,' zegt de meester.

'Het gaat over ons schoolfeest.'

'Tof!' juicht Roj.

'Te gek,' lacht Tina.

'Ons schoolfeest!'

'Sst,' zegt Lien weer.

Dan steekt meester Mark zijn hand op.

Het wordt weer stil.

'Onze school wordt dit jaar vijftig jaar.'
'Dan is ze al aardig oud,' fluistert Juul.
De meester kijkt hem nu streng aan.
'Is er wat?' vraagt hij.
Juul wordt helemaal rood.
'Eh ... Nee, meester, er is niets.'
'Dan ga ik verder,' zegt meester Mark.
'De directeur wil iets bijzonders.
Hij wil een mooi feest.
Een feest om nooit te vergeten.
Hij wil naar de grote zaal.'

'De grote zaal, meester?' gilt Tina.
'De grote zaal in de stad?'
'Rustig, rustig,' sust de meester.
'De directeur moet het eerst nog vragen.
Wat willen jullie graag doen op het feest?'
Alle kinderen roepen door elkaar.
De meester krabt in zijn haar.
'Dat dacht ik al,' zucht hij.
'Wacht even.
Zo versta ik jullie niet.
Schrijf thuis je idee maar op.
En breng het morgen mee.'

Een idee

Lien en Tina fietsen naar huis.

'Weet jij al iets?' vraagt Lien.

'Ik niet,' zegt Tina. 'En jij?'

'Het moet mooi worden,' zegt Lien.

'Wat dacht je van toneel?'

'Toneel?' vraagt Tina. 'Met onze klas?'

'Natuurlijk,' lacht Lien.

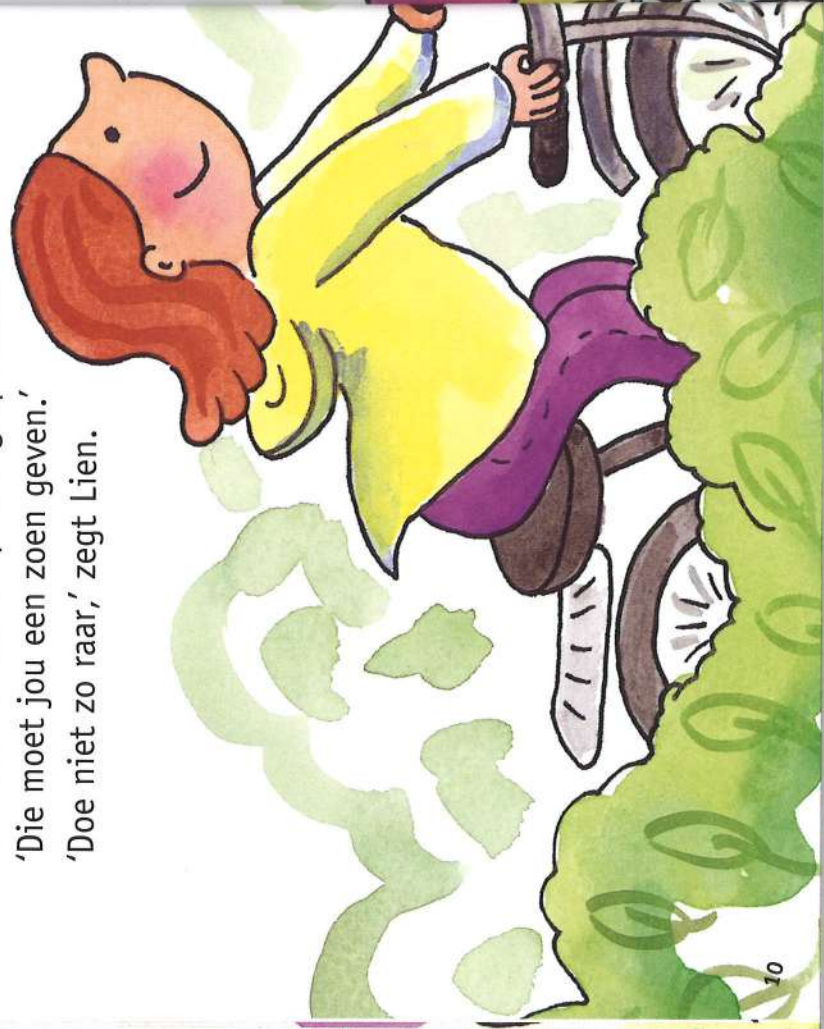
'Maar ik moet wel de hoofdrol krijgen.

Ik ben de prinses.'

'En Juul is zeker de prins,' grapt Tina.

'Die moet jou een zoen geven.'

'Doe niet zo raar,' zegt Lien.

Ze krijgt het plotseling heel erg warm.

'Wat is er allemaal aan de hand?' vraagt Tina.

'Je ziet zo rood als een kreeft.'

'Dat ... is ...' begint Lien te stamelen.

'Dat is ... van het harde fietsen.'

'Ja, ja,' zegt Tina.

'Natuurlijk, van het fietsen.'

'Ik moet hier afslaan,' zegt Lien vlug.

'Ik zie je morgen wel weer.'

En snel verdwijnt ze om de hoek.

Lien zwaait met haar tas in de hal.

'Ik ben thuis,' gilt ze.

'Dat had ik al gehoord,' zegt papa.

'Hier, neem een heerlijke appel.'

'Mmm, lekker,' vindt Lien.

'Zeg, pap, onze school bestaat vijftig jaar.'

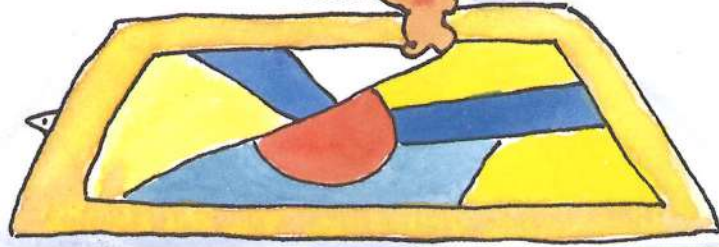
'Zo lang al?'

Papa kijkt verbaasd.

'Ik heb er zelf ook nog op gezeten.'

'O, ja?' lacht Lien.

'Ben jij ooit naar school geweest?'

'Zeg, jongedame, ga je m...'

'Grapje, pap, grapje.

We zoeken nu iets voor het feest.'

'Welk feest dan?' wil papa weten.

'Voor het grote schoolfeest,' zegt Lien.

'Ik dacht aan toneel.

We gaan naar de grote zaal.'

'Nou,' zegt papa. 'Dat is heel wat.'

'Heb jij een idee?' vraagt Lien.

'Hm,' humt papa.

'Misschien wel, misschien wel.'

Nog meer ideeën!

Juul zit op het muurtje voor zijn huis.

Naast hem zit Roj.

'Wat een zware taak,' zucht Juul.

'Dat vind ik ook,' zegt Roj.

'Ik weet echt niets.

En morgen wil de meester het weten.'

Opeens springt Juul op.

'Wat dacht je van een partijtje judo?'

Verbaasd kijkt Roj naar zijn vriend.

'Judo? Voor een schoolfeest?'

Dat kan helemaal niet,' zegt hij dan.

'Judo is meer iets voor onze sportdag.'

'Dat is waar,' zegt Juul.

'Jammer.'

Hij gaat weer zitten.

Roj trapt tegen een kleine kei.

Opeens springt Juul weer op.

'Wat dacht je dan van vuurwerk?'

Dat is toch zeker wel iets voor een feest.'

'Vuurwerk?'
Roj kijkt naar Juul.
'We zitten toch binnen.
Dan kun je geen vuurwerk afsteken.
We moeten iets vinden dat leuk is
voor de hele klas.'
'Dat is ook waar,' zegt Juul.
Hij gaat weer op het muurtje zitten.
Roj zucht. 'We vinden nooit iets.'
Hij krabt op een steen van de muur.

'Nu weet ik echt iets,' zegt Juul dan.
'Dat zal wel,' zegt Roj.
'Nog meer judo en vuurwerk zeker.'
'Nee, nee,' zegt Juul.
'Ik weet echt wat.
We maken een eigen lied.'
'Een lied?' vraagt Roj.
'Ja,' knikt Juul.
'Een lied voor onze jarige school.'
'Dat is een goed idee,' zegt Roj.
'Ik zei het je toch,' lacht Juul.
'Kom, we beginnen er meteen aan.'

Een gravin, een graaf én een lied

Meester Mark staat weer voor de klas.

'En, jongens?' vraagt hij.

'Hebben jullie al iets voor het feest?'

Er gaan veel vingers de lucht in.

'Zeg eens, Lien, wat heb jij bedacht?'

'Mijn papa had een idee, meester.

Hij heeft hier nog op school gezeten.'

'Dat is waar,' zegt de meester.

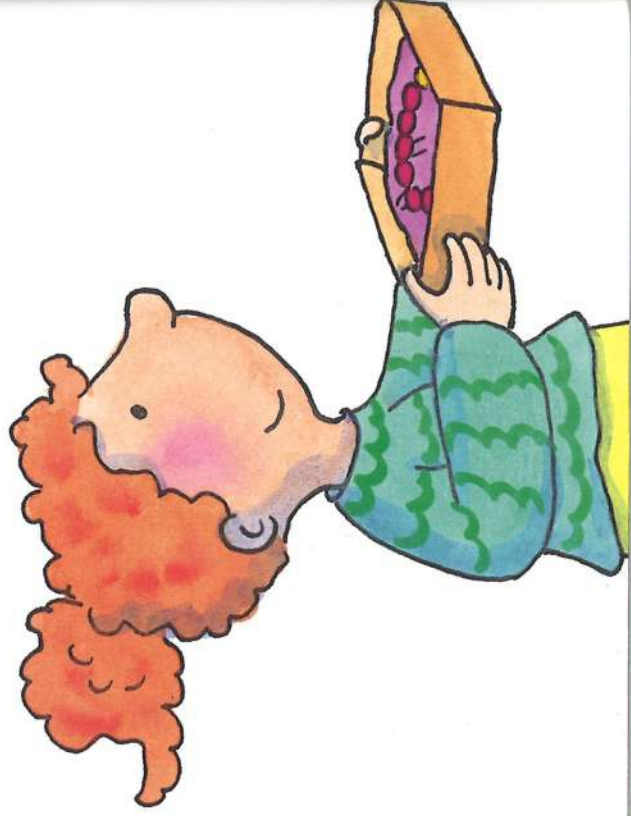
'Toen speelden ze toneel,' zegt Lien.

'Een stuk over een graaf en een gravin.

De gravin is jarig.

De graaf heeft een mooi pakje voor haar.

Ze krijgt een gouden halsketting.'

'Ja, ja, eentje van plastic,' grapt Roj.

'Maar, nee,' zegt Lien boos.

'Ik heb een echte halsketting.

De halsketting van mijn oma.'

'Kan dat wel?' vraagt de meester.

Lien knikt.

'Die mogen we gebruiken voor het feest.'

'Als dat maar goed afloopt,' zegt Roj.

'Lien is de gravin,' roept Tina ineens door de klas.

Verbaasd kijkt de meester naar Lien.

'O, ja?' vraagt hij.

Lien krijgt een rode kleur.
'En Juul is de graaf,' gaat Tina verder.
'Ik? De graaf?' roept Juul door de klas.
'Ik wil geen graaf zijn.
Ik heb al een lied voor het feest.'
'Wat een tof idee,' zegt de meester.
'Een graaf die een lied zingt.
Laat eens horen.'
'Roj moet wel meedoen,' zegt Juul.
'We hebben het samen gemaakt.'

De twee vrienden staan voor de klas.
Roj klapt in zijn handen.
Juul leest de tekst voor.

*Onze school is jarig.
Onze school is vijftig jaar.
Dat kun je merken
aan al het grijze haar.
Zij lijkt wel een oma
maar dan één met tanden.
Dans nu met ons mee
en klap maar in je handen.*

Heel de klas klapt mee.
'Dat wordt echt een feest,' lacht de meester.

De grote zaal

'Kom maar binnen,' zegt meester Mark.

'Hier is het.'

De meester duwt de deur open.

Dan stapt de klas de zaal in.

'Wat groot,' zegt Roj.

'Dit is echt te gek,' lacht Juul.

'Het ruikt hier een beetje raar,' zegt Tina.

'Waar is het podium?' vraagt Lien.

De meester wijst naar voren.

'Daar, achter dat gordijn.'

Dan komt een dame de trap af.

Ze heeft een donkere jurk aan.

Haar vingers zitten vol ringen.

'Dag,' zegt ze kort.

'Ik ben Miek. Ik ben jullie gids.

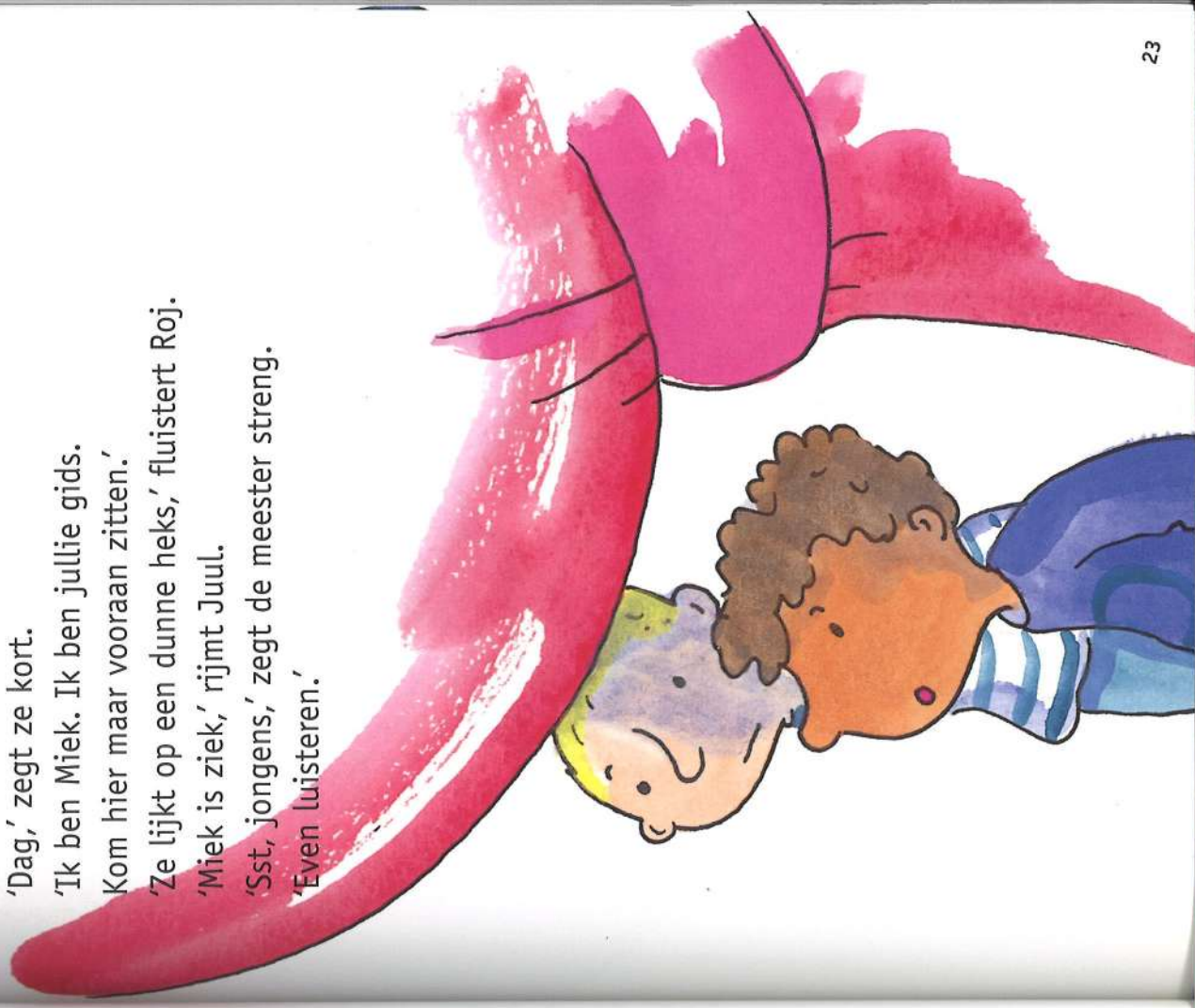
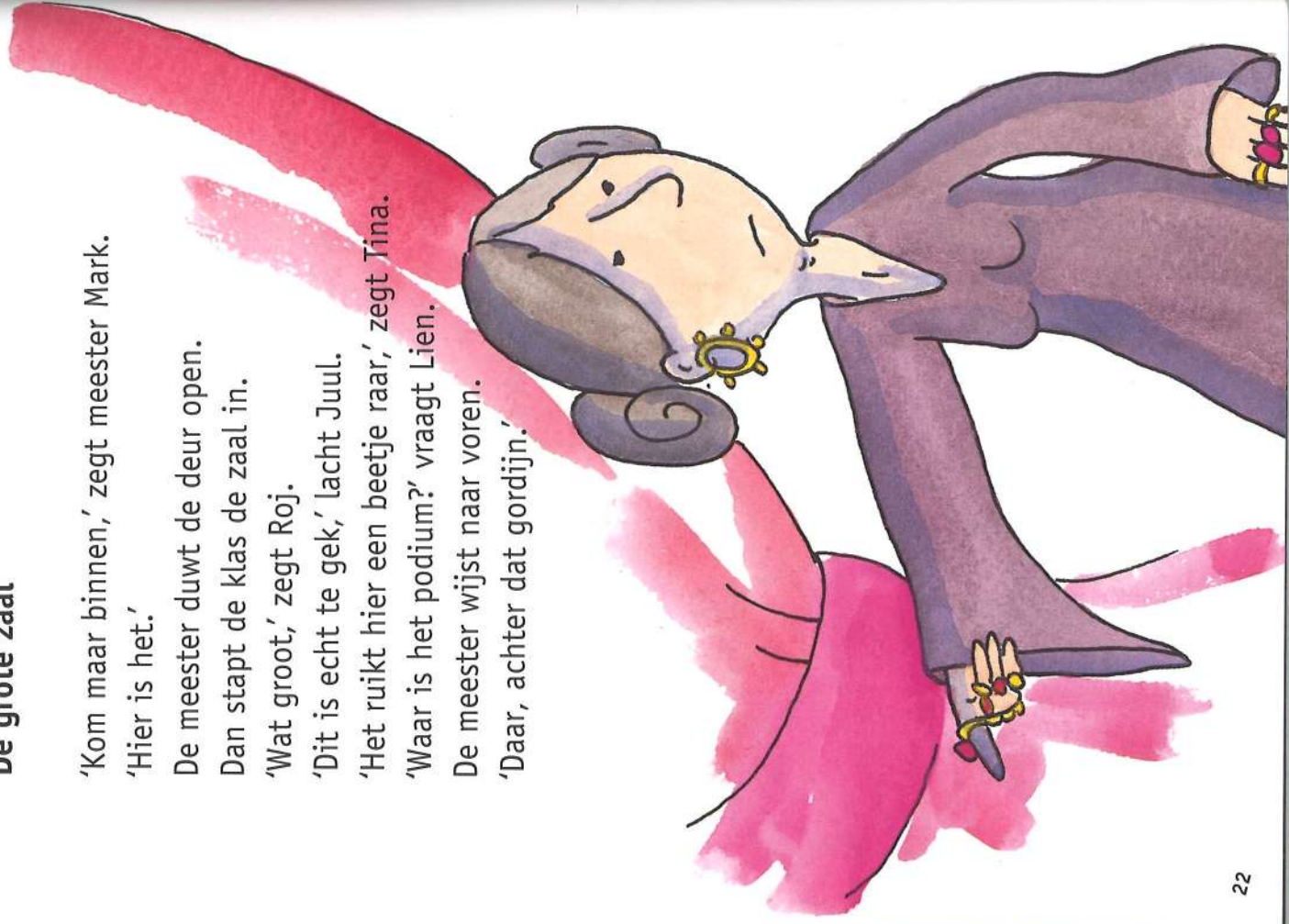
Kom hier maar vooraan zitten.'

'Ze lijkt op een dunne heks,' fluistert Roj.

'Miek is ziek,' rijmt Juul.

'Sst, jongens,' zegt de meester streng.

'Even luisteren.'

'Dit is de grote zaal,' zegt Miek.

'Daar is het podium.'

Ze duwt het gordijn open.

'Hier gaan jullie optreden.

Niet roepen, niet schreeuwen,
maar optreden dus!'

De meester knikt. 'Ik zal ervoor zorgen.'

'Goed,' zegt Miek kortaf.

'Dan zie ik jullie straks wel.'

'Dank je wel,' zegt de meester.

'Jongens, we gaan beginnen.

Allemaal op het podium.

Waar is de gravin?'

'Hier achter het gordijn,' zegt Lien.

'En de graaf?'

'Hier, meester,' roept Juul.

'Heb je de halsketting?'

Juul steekt het doosje omhoog.

'Prima,' zegt de meester.

'Daar gaan we dan.'

In de zaal is het donker.

In een hoekje zit Miek.

Ze knikt.

'Zo, zo,' fluistert ze zacht.

Weg!

'Dat was echt goed,' zegt de meester.

'We houden even pauze.'

Tina knikt.

'Het wordt een te gek feest,' zegt ze.

Lien kijkt weer naar de halsketting.

'Een echt feest, met een echte ketting.'

Roj wijst naar zijn tong.

'Ik krijg er dorst van.'

'Ik ook,' zegt Juul.

'Ik ga op zoek naar ...'

'Niet nodig,' zegt Miek opeens.

Ze stapt het podium op.

Ze heeft een grote fles frisdrank bij.

'Dit is voor jullie.'

Dan gaat ze naast Lien staan.

'Wat een mooie halsketting,' zegt ze.

Lien knikt.

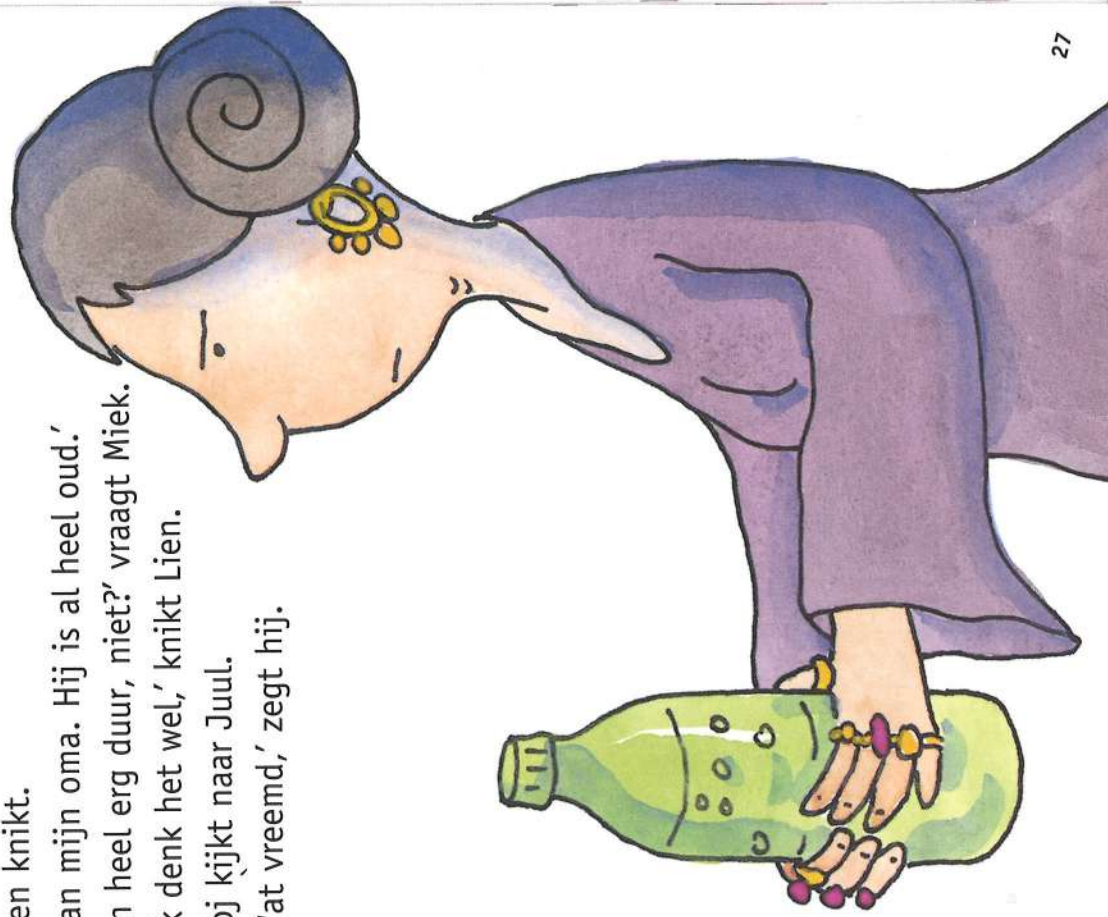
'Van mijn oma. Hij is al heel oud.'

'En heel erg duur, niet?' vraagt Miek.

'Ik denk het wel,' knikt Lien.

Roj kijkt naar Juul.

'Wat vreemd,' zegt hij.

'We moeten weer verder,' zegt meester Mark.
'Dan ga ik maar weer,' zegt Miek.
Ze verdwijnt de donkere zaal in.
'Er is iets helemaal mis,' zegt Juul.
'Heel erg mis,' zegt Roj.
'Doe toch niet zo raar,' vindt Tina.
'Ze was er zo ineens,' gaat Juul verder.
'Met dat rare drankje,' vult Roj aan.
Meester Mark kijkt naar het drietal.
'Mag het even stil zijn daar?
En, waar is Lien eigenlijk?'

'Naar het toilet,' zegt Tina.
'Ze moet zo op,' zegt de meester.
Dan komt Lien eraan.
'Hier ben ik,' hijgt ze.
'Je moet zo op,' zegt Tina.
'Hé, waar is je halsketting gebleven?
Lien voelt aan haar hals.
'Weg? De halsketting is weg!'

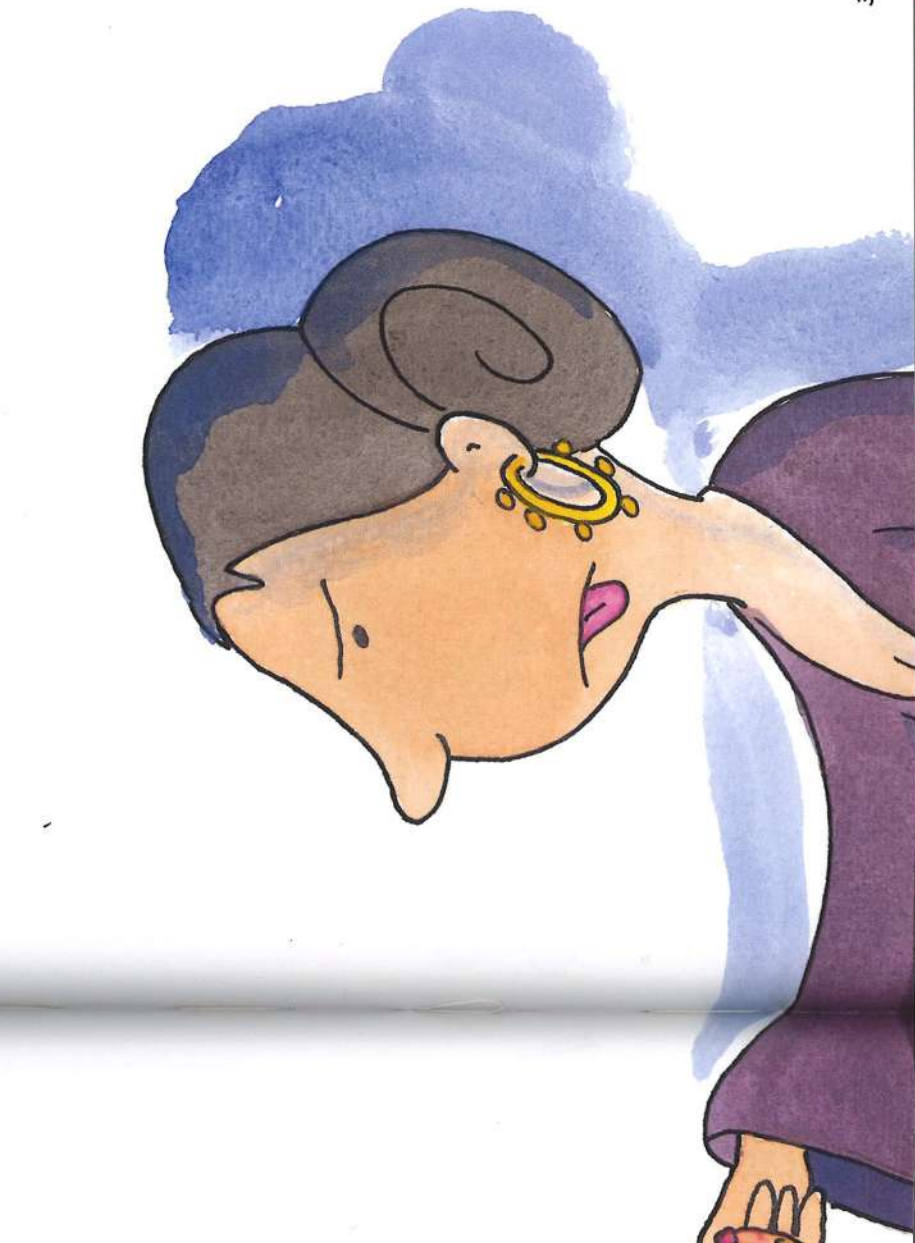
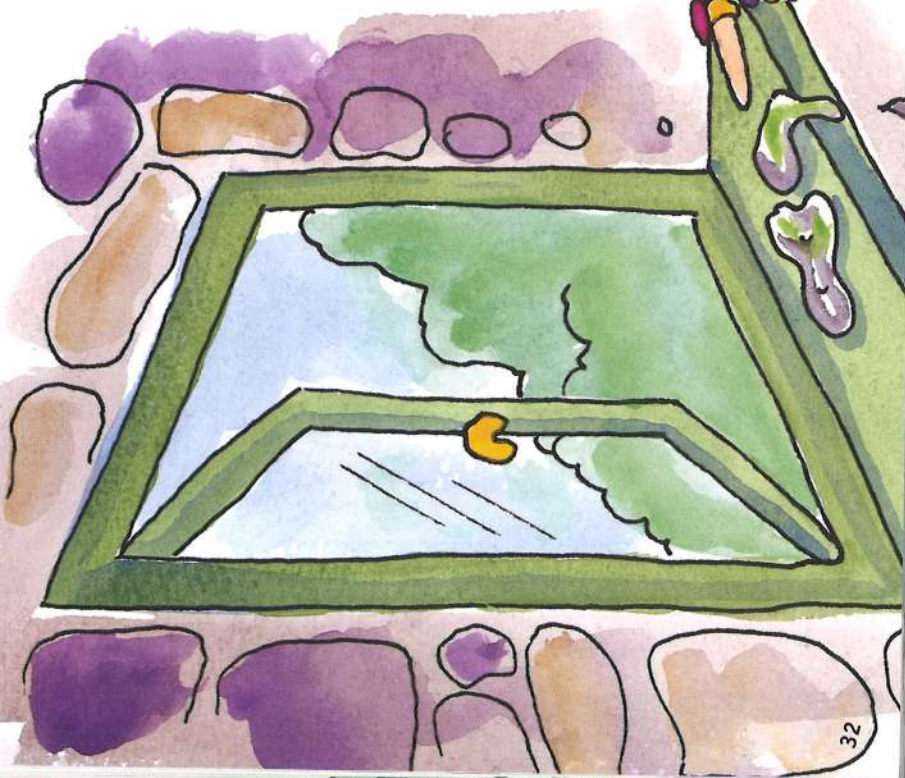
Op zoek

De hele klas staat rond Lien.
'Hoe kan dat nou?' vraagt Juul.
'Je had je halsketting net nog.'
'Voel nog eens goed,' zegt Tina.
Lien zoekt in haar jurk.
Niets.
Ze krijgt tranen in haar ogen.
'Wat moet ik tegen oma zeggen?'
'Wacht nou even,' zegt de meester.
'Waar ben je net geweest?'
'In het toilet,' zegt Lien.
'Dan moet de ketting daar liggen.'
'Ik ga wel even kijken,' zegt Roj.
Hij rent vlug de gang in.
'Wacht,' roept Tina,
'Dat is het toilet voor meisjes.'
'Nou en,' zegt Roj.
'Ik zoek de halsketting.'
Hij rent het toilet binnen.
'Wat moet dat?' klinkt het opeens.
Roj schrikt zich een hoedje.
Miek staat voor de deur.

'Wat doe jij hier?' vraagt ze.
'Ik zoek ... eh,' begint hij.
'Hij zoekt Lien,' zegt Tina vlug.
'Ach, zo.'
'Ze moet zo weer optreden,' zegt Roj.
'Hier is niemand, jongens.
Ik denk dat Lien al daar is.'
Miek wijst naar de deur.
'Eh ...' stamelt Roj.
'Dan ga ik daar eens kijken.'

Tina stapt naar binnen.
'Ik moet wel naar het toilet.'
'Ach, zo,' zegt Miek weer.
Tina knikt naar Roj.
'Ik ben zo weer terug.'
Miek stapt naar een raampje.
Wie heeft dat nu weer opengezet?
Ze trekt een vies gezicht.
'En wat ligt hier?' zegt ze zachtjes.
'Vogelpoep?'

Een vreemde vogel

'Heb je iets gevonden?' vraagt Roj.

Tina schudt van nee.

'Zie je wel,' zegt Juul.

'Het is die Miek.'

Zij heeft de ketting gestolen.'

Lien begint te huilen.

'De mooie halsketting is weg.'

Nu wordt oma vast heel boos.'

'Ach, nee, dat zal toch wel meevallen?' zegt Tina.

Juul krabt in zijn haar.

'Wat doen we nu?'

Zonder ketting kunnen we niet spelen.'

Lien begint weer te huilen.

'Het is allemaal mijn schuld,' snikt ze.

Roj blaast boos.

'Nietes, het is de schuld van die Miek.'

Zij heeft de ketting gepakt.

We gaan haar wel even zoeken.'

'Dat doen we,' knikt Juul.

'We zoeken die dief.'

'Dief?' klinkt het opeens.
Miek staat op het podium.
'Ik weet wie de dief is.
Kom maar mee naar het nest.'
'Nest?' vraagt Juul.
'Wat bedoel je daar nu weer mee?'
'Volg mij maar,' zegt Miek.
De kinderen lopen achter Miek aan.
Ze lopen naar de tuin.
Bij een boom blijft Miek staan.
'Daar is het nest van de ekster.
Kijk daar maar eens in.'
'Ik klim in de boom,' zegt Roj.
In een wip zit hij bij het nest.
'Hier is de ketting,' juicht hij.

'Hoera!' roepen de kinderen.
'De gouden halsketting is terug!
Dan steekt Roj zijn tong uit.
'Van dat klimmen krijg je wel dorst.'
Miek lacht.
'Ik heb nog wel een lekker drankje.
Een echt feestdrankje.'

